

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΔΡΕΥΡΩΝ τοῦ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

ᾠχος λη²

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

ᾠχος ᾠ Γα.

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι

Μέγα εὔρατο, Εὔβοια κλέος, τὸν πανένδοξον, Δαβίδ τὸν θεῖον, ὡς ἱερᾶς ἀρετῆς καταγώγιον, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁπαδὸν ἀληθέστατον καὶ τῶν Ὁσίων ἀπάντων ἐφάμιλλον. Διὸ Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος ᾠ Γα.

Μεγα ε ευ ρα το Ευ βοι α κλεος

τον πα νε εν δο ζον Δα βιδ τον θει ον

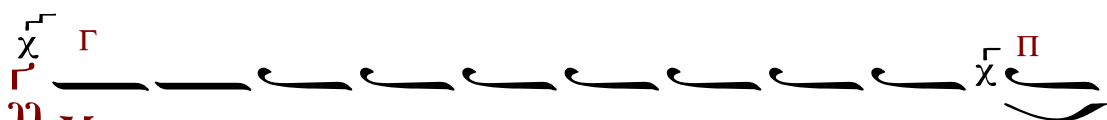
ως ι ε ρας α ρε τη ης καταγωγι ι ι

ον και του Χρι στου οπα δο ον α λη θε

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΔΡΕΥΡΩΝ καὶ ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

στα τον και των Οσιων παντων εε
φαι ιλλον δι ο ο Πατερ Οσι ε
Χριστον τον Θεον ι κετευε δω ρησα
σθαιη μιν το μεγα εε λεε ος

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΔΡΕΥΡΩΝ καὶ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

^χ^Γ ^χ^Π
Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ωνων αμην ^π_q

Θεοτοκίον.

Θεοτοκίον. ^π_q ^N
Ετην μεσι τευ σα σαν την σω

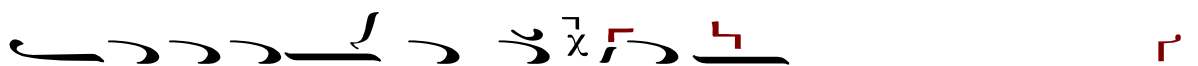

τη ^Πρι αν του γε ενους η μων ^χ_q α νυ μνου μεν

Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^π_q εν τη σαρ κι γαρ τη

εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου και Θε ος

η μων ^χ_q το δι α Σταυρου κατα δε ζα α με νος

πα α θος ^π_q ε λυ τρω σα το η μας ^χ_q εκ φθο

ρα ας ως φι λαν θρω πο ο ο ος ^Γ_η

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Κάθισμα τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀενάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα θείων ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρω φρονήματι, θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου, Ἄχραντε.

Μετὰ τὴν β'. Σπυχολογίαν,
Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον, τοῦ Παρακλήτου,
ἐχρημάτισας, τῇ σῇ ἀσκήσει, καὶ πολλοὺς πρὸς
σωτηρίαν ὠδήγησας, καὶ Μοναστῶν ὑποτύπωσις
πέφηνας, καὶ ἱαμάτων δυνάμεις ἐτέλεσας.
Δαβὶδ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ὁλος ἄτρεπτος, ὁ Λόγος μείνας, ὅλος
ῥῳκήσεν, ἐν τῇ γαστρὶ σου, μὴ ἐκστάς τῆς
συνεδρίας τοῦ Φύσαντος, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ
φανεῖς ὡς ηὐδόκησεν, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρχῆς
ἡμᾶς ἔσωσεν. Ὅν ἰκέτευε, δοθῆναι τοῖς σὲ
δοξάζουσι, Παρθένε ἱλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἀσκητικῶς ἀγωνιζόμενος Πάτερ,
καθαγιάζεις τῇ ἀγία ζωῇ σου, οὓς περ διῆλθες
τόπους θείῳ Πνεύματι, ἐξαιρέτως δ' Ἅγιε, ἐν τῇ
νήσῳ Εὐβοίας, πλεῖον πάντων ἔλαμψας, ἐν αὐτῇ
καταπαύσας, καὶ ἀγιάζεις ταύτην ὧ Δαβίδ, ταῖς
τῶν ἀγίων λειψάνων σου χάρισι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου προστασίᾳ Παρθένε, τοὺς καταφεύγοντας θερμῇ πεποιθήσει, ἀπὸ παντοίων ῥύου περιστάσεων, δίδου τὴν εἰρήνην σου, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, καὶ σωμάτων ἰασιν, καὶ παισμάτων τὴν λύσιν· σὺ γὰρ ὡς οὔσα, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, δύναμιν ἔχεις, πληροῦν, πᾶσαν αἴτησιν.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἑχου.

Ἑχος ᾠδῆς

Ἑκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
 πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σω τηρ μου
 Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
 σε σθεα πε ζη ραμ με νοι
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΟΣ ἈΓ. ἈΝΔΡΕΥΡΩΝ ὁ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
κρυ φι ως
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τον αι ω νων α μην
Ἄ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
ου ο θι να τος του Ο σι ου αυ του ου

Στίχ. **Μ**ακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΔΡΕΥΡΩΝ καὶ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Τὸ τρίτον. ⁶_λ
⁶_λ **Τ**ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ

⁶_λ ρι ι ι ου ⁶_λ **ζ**ό β' χορός: ⁶_λ **ζ**
ο θά α να τος του Ο

σι ι ου αυ του ου ου ου ου ⁶_λ **6_λ ⁶_λ
ου ου ου ου**

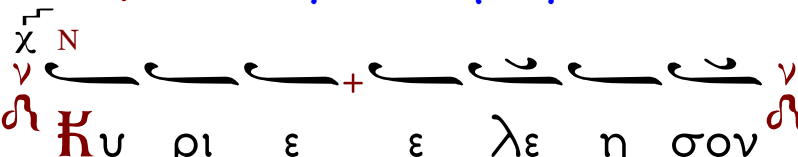
Καί ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΔΡΕΥΡΩΝ καὶ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

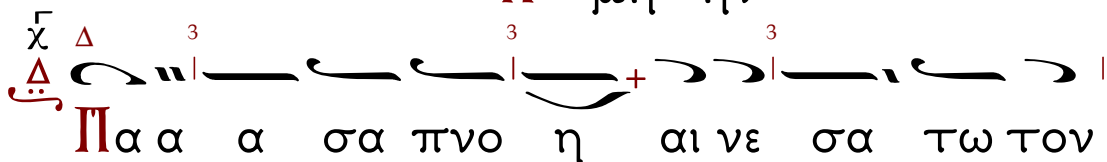
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

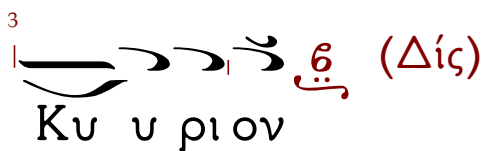
Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

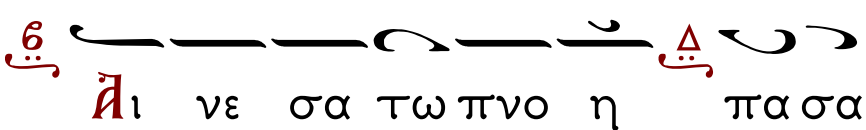
Ὁ Χορός:
Κυ ρι ε ε λε η σον

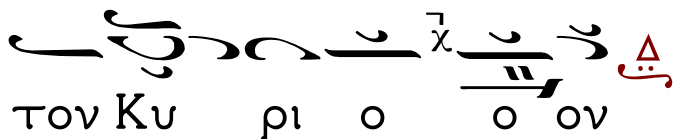
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἀ μη ην

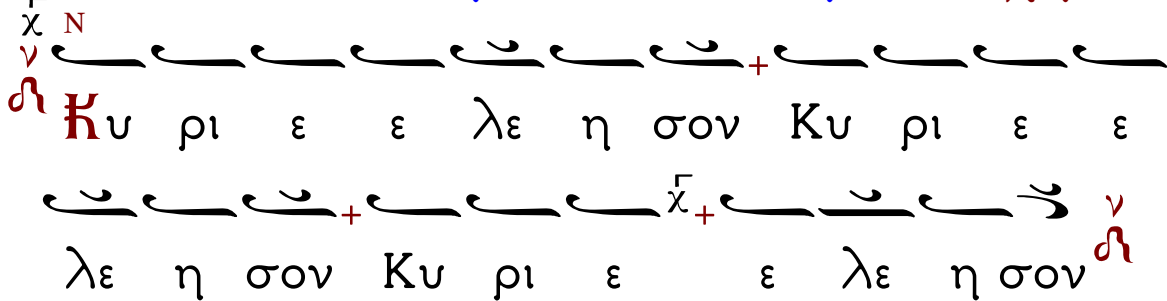

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον.
Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

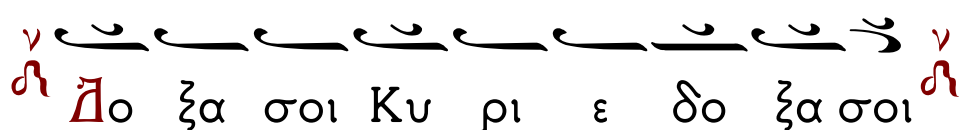
Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός: **Δ**οξα σοὶ Κύριε δοξα σοὶ

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ἦχος Δι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Ταις του σου Ο σι ι ου πρεσβειαις ε ε

λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

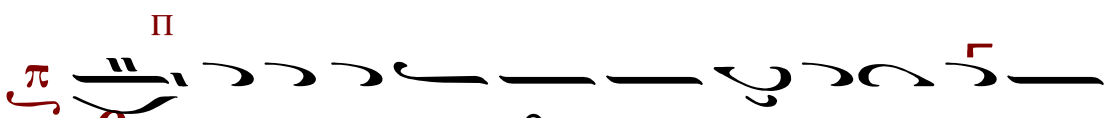
Ταις της Θε ο το ο κου πρεσβειαις ε

ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε

μω ων εγ κλη μα των

ᾠχος λ π Πά

 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οι κτιρμων σου ε ζα λει ψον
 το α νο ο μη μα α α μου

 Ε η με ε ρον ο θε ο φο ρο ο ος
 Δαυ ιδ το της Ευ βοι ας ε ζο χον ω ρα α
 α α ι ι ι σμα τον της α σκη σε ως πε
 ρα α α α να α ας δρο ο ο μον την προς
 ου ρα νον πο ρει αν ε ε ποι η η η σα
 α α α το και τας αν τι μι σθι ας των

πο νων δρε πο ο ο με ε ε νος τοις
 απ αι ω νος α γι οισ συ υ υ να γα α αλ
 λε ε ε ε ται η μιν δε κα τε ε λι
 ι ι πεν ως πη γη ην α α γι ι ι α σμου
 και πα τρω ω ω ω ο ο ον κλη η η
 ρον την των σε πτων αυ του λει ψα α α
 νων σο ο ρον πα α σι πη γα ζου ου σα αν
 α φθo νως τα α ι α α α μα α α α
 τα α α α α

01-11 ΕΝΙΣΤΙΟC ΟΡΘΟC ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ὁ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Π Ν Γ
 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε
 των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

Παθῶν με ταραττούσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Παθων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ
 λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ
 χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λην η την
 του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

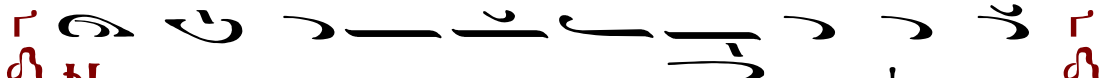
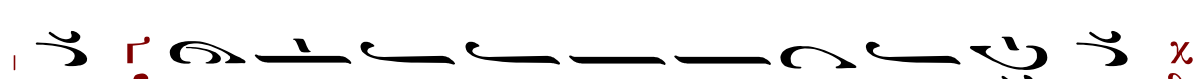
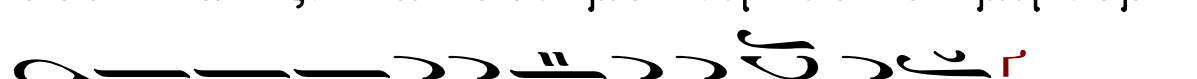
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Ωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξιώσον, μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Νο σου ν τα το σω μα καὶ την ψυ χην

 ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα

 σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ

 ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς δύο
Κανόνες τῶν Ἀγίων.
Κανὼν πρῶτος. Ὠδὴ α'. ᾠχος α'.
Ἄσωμεν πάντες λαοί.

π̣χ̣ π̣
π̣χ̣
Α γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε

υ περ η μων Α

Υπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ
δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος, φωτιζομένη
πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, παρέχει
ἀενάως, ἀναβλυστάνουσα.

π̣χ̣
π̣χ̣
Υ πο της χα ρι τος της αρ χι κης Τρι
α δος Α η δυ ας η θαυ μα στη και σε

π̣χ̣
π̣χ̣
βα σμιος π̣χ̣ φω τι ζο με νη πα σιν ι α μα

Α
Α
τα Α τοις προ σι ου ου σι πι στως Α πα ρε χει

Α ε να ως α να βλυ στα ανου ου σα π̣χ̣

^{χ π}
^π
^q

 Α γι οι του Θε ου πρεσβευσα τε υ

 περ η μων

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλην, εὐκόλως διασκεδάζοντες, τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

^π
^q

Μυστα γω γου με νοι τοις ζω η φο ροις

 λο ο γοις

 ξε λαμψαν

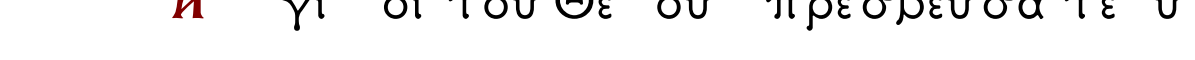
 την των πα θων ο μι ι χλην

 ευ κο λως δι α σκε δα ζον τε ς

 της πιστεως

 οι Παμμα κα α ρι ι στοι

^{χ π}
^π
^q

 Α γι οι του Θε ου πρεσβευσα τε υ

 περ η μων

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν, ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δέ, φανότατα καταλαμπρύναντες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ ἀξιάγαστοι.

π₉ **Ν**ο ο μω πει θο με νοι τω του Σω τη ρος
πα α σαν **Δ**₁ η δυ πα θει αν σαρ κο ος μεν α
πε θεν το **Δ**₁ ταις α ρε ταις ψυ χα ας δε φανο τα
τα κα τα λαμ πρυ ναν τες **π**₉ εν κο ο σμω δι
ε πρε ψαν οι α ξι α α γα α στοι **π**₉

π₉ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας **Δ**₁

Ολον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώσας, Θεομητορ ἀπορρήτως ἡμφιάσατο, ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας, Υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρθεος, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Ο

ολον τον ανθρωπον εν ση

γαστρι σκηνωσας Θεομητορα πορ

ρητωσης ημφι ασατο ο εκ Πατρος ε

κλααμψας Υι ος αχρονως ο υπερθεος

αυτοον ανυμνησωμεν ο τι δεδοξαα

σται

Κανὼν τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

Ὠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγαλοφώνως τὴν ἁγίαν μνήμην σου, ὕμνολογῆσαι τολμῶν, τὴν σὴν ἐξαιτοῦμαι, χάριν τὴν πολύφωτον, τὸν νοῦν μου καταυγάζουσιν, καὶ ἰσχύν μοι διδοῦσαν, ὅπως ἐπάξιον αἴνεσιν, ἄσω σοι Δαβίδ παμμακάριστε. **(Δίς)**

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρᾶς ἐκ ρίζης ἄνθος εὐθαλέστατον, Πάτερ ἐβλάστησας, καὶ ἀμετρήτου βίου, εὐωδίαν κρείττονα, ἀπὸ παιδὸς διέπνευσας, ὀλικῶς τῷ Σωτῆρι, ἀνατεθεὶς ἐκ νεότητος, Πάτερ οὐρανίῳ φρονήματι.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Περιχαρῶς τοῦ Βαπτιστοῦ τῆς ὁψεως, Πάτερ ἡξίωσαι, καὶ φωνῇ τῇ τούτου χαίρων ἠκολούθησας, ἐν ἀτελεῖ τῷ σώματι, καὶ τελείᾳ φρονήσει, ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ Ὅσιε, μείνας ἀληθῶς ὡς ἀσώματος.

Δόξα...

Ἐξέστη Πάτερ ὁ σεπτὸς, γεννήτωρ σου, ἡνίκα εἶδὲ σε, ἐν ναῶ ἁγίῳ ὅλον ἔξαστράπτοντα, πρὸ τῆς εἰκόνης Ὅσιε, Ἰωάννου τοῦ πάνυ, καὶ τὴν σὴν μέλλουσαν ἔλλαμψιν, Πνεύματι Ἁγίῳ μεμύηται.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Γένος βροτῶν τῆς καταδίκης σέσωσται, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, τῷ σῷ ἀπορρήτῳ, τόκῳ Παναμώμητε· Θεὸν σεσαρκωμένον γάρ, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, χαρᾶς ἡμῖν ὥφθης πρόξενος· ὅθεν κατὰ χρέος αἰνοῦμέν σε.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ὡδή γ'.

Ὁ Εἰρμός

Ἦχος λ̣ ρ̣ ᾠ̣ —²

^{χ̣ M}
^Γ
 Οὐρανίας αψιδοςοροφουργε Κυ
 ρι ε^Γ και της εκκλησι^Γας δομητορ συ με
 στερεωσον εν τη α^{Δ q}γαπητηση των ε
 φετων η α^Γκροτης των πιστων το στηριγ
 μα⁺ μο νεφιλανθρωπε^{Γ Δις}
^Γ
^Γ Υ^Γπερ α^Γγια Θεο το κεσωωσον
 η^Γμας

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Προστασιαν και σκεπην ζωης εμης
 τι θημι Σε Θεο γεννητορ Παρθενε συ
 με κυ βερνησον προς τον λιμενα σου
 των αγαθων η αιτια των πιστων το
 στηριγμα μονη πανυμνητε
 Υπερ αγια Θεο το σωω
 σονη μας

Ἰκετεύω, Παρθέने, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ἰκετεύω Παρθενε τον ψυχικον
 ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ_q συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ_q

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ_q τον Χριστον ε

κυ η σας ⁺ μο νη πανα χραν τε ^Γ_q

^Γ_q Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας ^Γ_q

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ὥς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Γ_q Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον ^Γ_q της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον ^Δ_q παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ_q ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Γ_q τον Χριστον κυ

ἡ σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σ ο ν η μ ας

Χαλεπαῖς ἄρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἄδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θε σον των ι α μα των γαρ α νε λ

λι πη σε γι νω σκω θε σαυ ρον Πα να μω με

+ τον α δα πα νη τον

Ὡδὴ γ'.

Κανὼμ πρώτος τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Στερέωσόν με Χριστέ.

Ἄ γι οἱ τοῦ Θε οῦ πρεσβευσά τε υ

περ ἡ μων

Ἰάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν
θείων τοὺς ὀχετοὺς, τοῦ αὐτοῦ φωτὸς τὰ
λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες, ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Ἰ α ασεων τας πηγας των δω ρε ων

τε των θει ων τους ο χε τους του α υ λου

φω το ος τα λαμ προ τα τα δο χει α α παν

τες α ξι ως υ μνη η σωω μεν

Ἄ γι οἱ τοῦ Θε οῦ πρεσβευσά τε υ

περ ἡ μων

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὥς ἰατρεύοντες
πάθη τὰς ἀρρωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν
Πανσεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὥς εὐεργέται
θεραπεύετε.

π⁹ Σω μα α των τε και ψυ χων ως ι α τρευ
ον τες πα θη τας αρ ρω στι ι ας των προ σι
ον των υ μι ιν Παν σε βά σμι οι προ θυ
μως νυν ως ευ ερ γε ται θε ρα πε ε ευ ε
τε

π⁹ Δ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ
περ η μων

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι
πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς
ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ κάλλει, ἀνενδότως
ἀτενίζοντες.

^π₉ Γο νι ιμοις εν α ρε ταις κα τα κο σμου
 με νοι πα σαν την φθει ρο με ε νην ^Δ₉ τρυ φην του
 βι ου σα φω ως α πε κρου σαν το τω θει
 ω κα αλ λει α νεν δο τως α τε νι ι ζο ον
 τες ^π₉ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
 η μας ^Δ₉

Εν εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος
 ὥφθη Θεογεννητορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς
 θεότητος, ἐν μήτρᾳ σου, τῆς παναγίας Θεόνυμφε.

Θεοτοκίον ^Δ₉ Εν ει δει τω καθ η μας ο πριν
 α νει δε ος ω φθη Θε ο γεν νη η τορ ^Δ₉ συ νεισ
 δρα μου σης σαρ κι ι της Θε ο τη τος εν

μη τρα σου ^Δ της πα να γι ας Θε ο ο νυ υμ
φε ^π 9

Κανὼν τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς Θεὸν ἀγαπήσας ἀπὸ παιδὸς Ὅσιε, τὴν τῶν γεννητόρων ἀγάπην, ἐμφρόνως ἔλιπες καὶ ἠκολούθησας, ἀνενδοιάστω καρδιά, καὶ σοφῶ φρονήματι, Χριστοῦ τοῖς ἵχνεσι. (Δίς)

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποτιζόμενος ῥείθροις, τοῖς τῶν Γραφῶν Ὅσιε, καὶ τοῖς θεοπνεύστοις λογίοις, αἰετρεφόμενος, ἐν νεανίαις τελῶν, ὅλος θεόφρων ἐφαίνου, πεπλησμένος Ἁγίε, πολλῆς συνέσεως.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμην ἐνθεὸν ἔχων, ἐν τῇ ψυχῇ Ἁγίε, κόσμου τῆς ἀπάτης ἀπέστης, ἀπὸ νεότητος, καὶ τῆς πατρίδος φυγών, προσωκειώθης Κυρίῳ, τούτου τὸν γλυκύτατον ζυγὸν ἀράμενος.

Δόξα...

Ὀλικῇ προθυμίᾳ, ἀκολουθῶν Ὅσιε, τῇ ἀπ' οὐρανοῦ θείᾳ κλήσει, εὗρες ἰθύνοντα, καλῶς πρὸς δρόμον σε, τῆς οὐρανίου πορείας, τὸν σοφὸν Ἀκάκιον, προνοία κρεῖττονι.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ὑπερφυῶς τέτοκας,
τὸν Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων, σάρκα γενόμενον,
σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, τὸν πεπτωκότα ἀπάτῃ,
Θεοτόκε Δέσποινα, κόσμου προσφύγιον.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Δαυίδʹ.

Ἦχος δʹ.

Ἐπεφάνης σήμερον...

Ὡς ἀστήρ λαμπρότατος ὥφθης ἐν κόσμῳ,
καταυγάζων ἅπαντας, τοὺς προσιόντας σοι
πιστῶς, Δαβίδ Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν
ἱαμάτων τοῖς θείοις χαρίσματι.

Ὁ Οἶκος.

Ὑμνον ἅπαντες πιστοί, τῷ Θεῷ
ἀναπέμφωμεν, τῷ δωρησαμένῳ ἰσχύν, τῷ αὐτοῦ
θεράποντι Δαβίδ, ἀγωνίσασθαι καλῶς, τὸν τῆς
ἁρετῆς κάλλιστον ἀγῶνα· ἐν ἐσχάτοις γὰρ
καιροῖς ἀναφανείς, ὡς ἀστήρ ἀειφανῆς τῆς
θείας φωταυγείας, τῶν πάλαι Ὁσίων ὥφθη
ὁμόζηλος, καὶ τῷ βίῳ ὁμότροπος, καὶ τοῖς
τρόποις συμμετόχος, καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν
χαρίτων, κοινωνὸς ἰσοκλεής· καὶ ἐν πλείστοις
ἀγωνισάμενος τόποις, ἐν τῇ νήσῳ Εὐβοίᾳ, θεία
νεύσει, παρεγένετο· ἔνθα ναὸν τῷ
μεταμορφωθέντι ἐν Θαβῶρ Σωτῇρι ἐδομήσατο,
καὶ Μονὴν ἱερὰν συστησάμενος, ὡς σωτηρίας
λιμένα ἄκλυστον, πάντας εὐεργετεῖ, κατὰ ψυχὴν
καὶ σῶμα, τῶν ἱαμάτων θείοις χαρίσμασι.

Κάθισμα τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων.

ᾠχος α'.

Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τῶν θείων καὶ σεπτῶν, Ἀναργύρων τὴν μνήμην, Κοσμᾶ Δαμιανοῦ, τῶν ἡμῶν πολιούχων, τελέσωμεν φιλέορτοι, κατὰ χρέος γηθόμενοι, καὶ γὰρ πέλουσι, κοινοὶ προστάται καὶ σῶσται, πάσαις θλίψεσι, πάντας ῥυόμενοι τάχος, τοὺς πίστει προστρέχοντας.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Δόξα...

Ἀπὸ βρέφους ἐπόθησας ἀληθῶς, τὸν ἐνάρετον βίον καὶ καθαρὸν, ὡς πλήρης φρονήσεως καὶ τῆς ἄνωθεν κλήσεως, ἐκλελεγμένον σκεῦος, καὶ κόσμου τῆς σχέσεως, ἀνώτερον φυλάττων, τὸν νοῦν σου μακάριε. Ὅθεν Μοναζόντων, δεδεγμένος τὸ σχῆμα, τῶν πάλαι ὁμότροπος, Ἀσκητῶν ἐχρημάτισας, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Ποιητὴν, ὃν ἐκύησας Κόρη ὑπερφυῶς, ῥυόμενον ἅπαντας, χαλεπῆς ἐκ χειρώσεως, ὡς Μήτηρ ἐκδυσώπει, μανίας τοῦ ὄφεως, καὶ κοσμικῶν σκανδάλων. ρυσθῆναι καὶ θλίψεων, μόνη Θεοτόκε τοὺς πρὸς σὲ αφορῶντας, καὶ πίστει ζητοῦντάς σου, τὴν ὀξεῖαν βοήθειαν, τὴν ἡμᾶς ἀεὶ σώζουσιν, πρεσβεύουσα Παρθένε, ἀεὶ, καὶ μελλούσης δόξης καὶ λαμπρότητος, τῆς χαρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, τυχεῖν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

Κοντάκιον. Ὦχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἱαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ Ἐνδοξοί, ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατεβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἱατρῶν· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καμοί, διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνήσαι ὥς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἱαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι.

Εἰ καὶ παρῆκαν γῆν Ἀνάργυροι δύω,
Πληροῦσιν, ὥς πρίν, καὶ πάλιν γῆν
θαυμάτων.

Πρώτη Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτατον
ἐκ γῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ
Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ
Εὐβοίᾳ ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

Δαβὶδ Γολιὰθ κατέβαλε τῷ λίθῳ,
Δαβὶδ προσευχῇ κατέβαλε τὰ πάθη.
Πρώτη Θεοῖο Δαβὶδ Νοεμβρίοιο ἔστηκε
θώκῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχοι.

Καὶ Κυρίαίνα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
Πάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.
Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανὴ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἑτέρων
πέντε.

Στίχοι.

Σὺν ἔξ συνάθλοις, τῆς ἀληθείας φίλοις,
Τέμνουσι Καισάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ
Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στίχοι.

Σὺν Ἰακώβῳ τῷ θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος
Ἰωάννης ἤνεγκεν ὁ Χριστοῦ θύτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Ἑρμηνιγγέλδου.

Στίχοι.

Ἑρμηνίγγελδος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάνης,
Σφαγὴν ὑποστάς, βάπτεται λύθρου κόχλῳ.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ
Ἰουλιανὴ πυρὶ τελειοῦνται.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου νέου Ἱερομάρτυρος,
Ἰακώβου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἰακώβου
διακόνου καὶ Διονυσίου μοναχοῦ, τῶν δι'
ἀγχόνης τελειωθέντων κατὰ τὸ 1520.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠχος^{Γ' τοσ}

Ὠδὴ α'. ^π_λ ^B ^M
⁶_λ Ἀ νοι ζω το στο μα μου και πλη
^B ^M
ρω θη σε ται Πνευματος και λο γον ε ρευ ζο
^B ⁶_λ
μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο
^Π ^M
μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και α α σω γη
^B ^π₉
θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα ⁶_λ

Ὠδὴ γ'. ⁶_λ ^π₉
^π₉ τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
^Δ_λ ^Δ_λ
το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη
⁶_λ
θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
^π₉ ⁺
στε ρε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σου
^Δ_λ Ὁ α' χορός ⁺ ⁶_λ
^Δ_λ στε φανων δο ξης α ξι ω σον

Ὡδὴ δ'. ⁶ Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
⁶ λην ⁶ της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶
σου του υ ψιστου ⁶ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δ δο ξα τη δυ
⁶ να μει σου Κυ ρι ε ⁶
Ὡδὴ ε'. ⁶ ^Ε ξε στη τα συμ παν τα ⁶ ε πι
τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
με Παρ θε νε ⁶ εσ χες εν μη τρα τον
ε πι παν των Θε ον ^Δ και τε το κας α χρο
νον Υι ον ^{Ζ'} πα σι τοις υ μνου ⁶ σι σε ⁶ σω τη
ρι αν βρα βευ ον τα ⁶

Ὡδὴ στ'. ⁶λ Τὴν θείαν ταυτὴν καὶ παντίμον τελοῦν
 τες εὐορτήν οἱ θεοφρονες ^π9 της Θεομή
 τορος ^π9 δευτεράς χειράς κροτήσωμεν ^ΔΔ
 τον ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες ⁶λ
 Ὡδὴ ζ'. ⁶λ Οὐκ ἐλάτρευσαν ⁶λ τη
 κτίσει οἱ θεοφρονες ⁶λ παρὰ τὸν κτί
 σαντα ⁶λ ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν ⁶λ ἀνδρεί
 ῶς πατήσαντες χαιρόντες ἐψάλλον ⁶λ υ
 περυμνηῆτε ^π9 οὗτων Πατέρων Κυρίου
^ΔΔ καὶ Θεὸς εὐλογητός εἰ ⁶λ
 Ὡδὴ η'. ⁶λ Ἄνουμεν εὐλογούμεν καὶ προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον 6
λ

6
λ Πα ι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω Δ
λ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το Δ
λ το τε μεν τυ που μενος 6
λ νυν

δε ενεργου μενος π
q την οι κου με νην α πα

σαν + α γει ρει ψα λ λου ου σαν Δ
λ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα π
q και υ πε ρυ ψου τε Δ
λ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας 6
λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

Τιμιωτέρα Ήχος Γ'τος

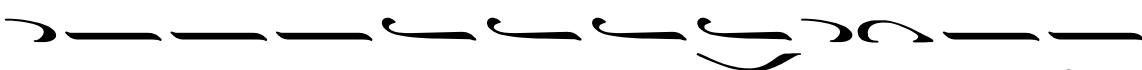
Στίχος α'. ^χ ^Μ ^Β
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα
 μου ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι
 μου

^Β
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν

Στίχος β'. ^χ ^Β
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

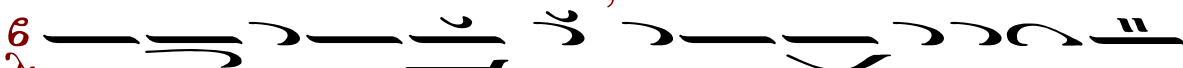
τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^{6λ}ι δου
 γαρ α πο του νυν ^{6λ}μα κα ρι ου σι με πα
 σαι ^{6λ}αι γενε αι
^{6λ}την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^{6λ}και
 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ
^{6λ}την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ^{6λ}την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ^{6λ}
 Σπύχος γ' ^{6λ}
^{6λ}Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ^{6λ}και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ^{6λ}και το ε λε ος αυ του

01-11 ΕΝΙΣΤΟΙΟΣ ΟΡΘΟΡΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ὁ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

^Γ
⁶
^λ
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον ⁶
^λ

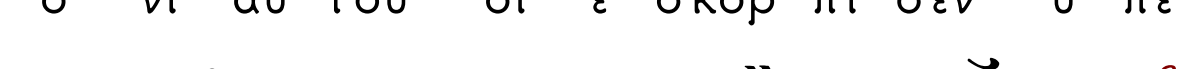
⁶
^λ
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶
^λ
την α δι α φ θο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶
^λ

Στίχος δ'. ^Γ
⁶
^λ
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακα ρ δι ας αυ των ⁶
^λ

⁶
^λ
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν
 Σπύχος ε'.
 Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας
 νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας
 ζα πε στει λε κε νους
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ
 νο μεν
 Σπίχος στ'. Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως
 ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
 τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε
 ως αι ω νος
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των
 Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδή τῶν Καταβασιῶν.

Ἄ πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
 τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος και βο α α α α τω χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

ᾠχος Γ^α

^Γχ^Μ ^Γ ^Π ^Ν ^Γ
^Γη^Νν χα^Νριν των ι α σε ω ω ω ω ν εκ
^Π
^ΓΘε ου ει ει λη φο τες Α ναργυ ροι μα κα
^Ν ^Γ ^Π ^Γ
^Νρι οι οι οι οι θε ρα πευ ε ε τε νο σους
^Π ^Ν ^Γ
^Νκαι ι α σθε α παν τα α ας τους πι στως
^Π ^Γ
^Νπρο στρε χον τας τω θει ω υ μων τε με νει
^Ν ^Γ ⁺ ^Γ
^Νει ει ει ει δι α του το ο συμφω νως μα
^Δ
^Γ
^Γκα ρι ζο μεν α ξι ι ως την σε πτην υ μων
^Γ
^Γμνη η μην

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εὐβοίας τὸν κοσμήτορα, καὶ θεῖον ἀντιλήπτορα, καὶ βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρὸς Χριστὸν μέγαν πρέσβυν, Δαβὶδ τὸν ἱερώτατον, ὀσίων τὸ ἀγλάϊσμα, καὶ ἱερέων καύχημα, ἀνευφημήσωμεν πάντες, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτοῦ μνήμῃ.

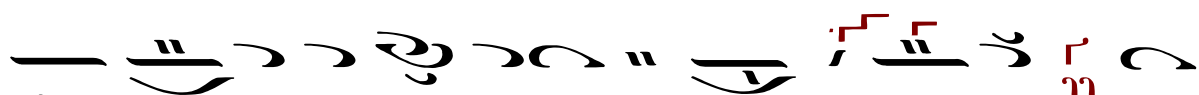
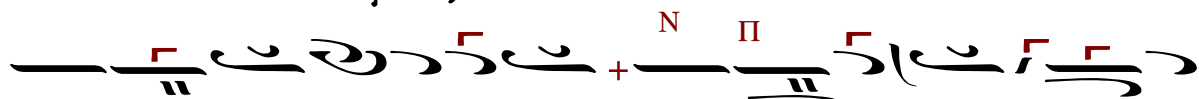
Θεοτοκίον.

Εκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεὸς ὁ Ὑπερούσιος, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, ἀνερμηνεύτως ὥς οἶδε, καὶ κόσμῳ, πεφανέρωται, διπλοῦς Ἀγνή ταῖς φύσεσι, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ, καὶ ἔσωσε Θεοτόκε, τοὺς τὸν σὸν τόκον αἰνοῦντας.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἦχος Ἱ Πα

Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
 ων ου ρα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 ι ι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ υ μνος τω
 ω ω ω Θε ε ε ε ω ω
 Ἀι νει τε αυ το ον πα α α αν τεσ οι
 Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι

 δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου σοι

 πρε ε πει υ υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ε

 ω ω ω ω

Εἰς τοὺς Αἴνους. Ἰδιόμελα.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα⁹

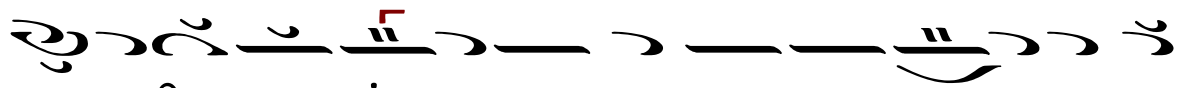
Σπ^χχ.: π^{χ}_{9}
 Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα

 εγ γρα πτον π^{χ}_{9} δο ζα αυ τη ε σται π^{χ}_{9}

 πα σι τοις ο σι ι ι ι ι οις α α

 αυ του

 Την χα ριν των ι α α μα α α των εκ

 Θε ου ει λη η φο ο τες α να ρ γυ υ ρω στα

 πα θη των ψυ υ χων και των σω μα α α των

του

π
q

Εκ της α ανωω θεν προ ο ο ομη η
 θει ει ει ας την των ι α μα των α
 βυ υ σσον ε ζαν τλη η σα αν τε ες πα σιν
 α να βλυ υ ζε ε τε τοις πιστοις τας ι α σει εις
 Α να α αρ γυ υ υ υ ροι υ περ φυ ως
 γαρ των νο σου ουν των τα α πα α α θη
 εν χει ρου ργι αις μυ στι ι καις εκ θη σαν
 ρων του Πνευ μα α τος η φαρ μα κα προ τι θεν τε
 ε σω τη η η ρι ι ι ι α τοις κα μνου
 ου σι ι ι ι θε ρα πε ε ευ ε ε ε τε ε

ο θεν να ος σε πτος γε ε γο ο νο ο τες της
 ζω αρ χι κη η η ης Τρι ι α α α δος
 εν υ μιν σα φως την κα τοι κι ι ι α α αν
 ποι η η σα με ε ε ε ε ε νης αυ τη
 πρε σβευ σα α τε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας
 η η η η μων

Ἦχος Δι

Σπλχ.: Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ
 να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
 το πλη θος της με γα λω συ υ νης αυ του
 Α γα λλε ται ο χο ρος των Α γι ων εις

αι αι ω ω ω νας βα σι λει αν γαρ ου ρα νω
 ων ε ε κλη ρο νο ο ο ο μη η η η
 σαν γη τα λει ψα α να αυ των δε ε ζα α
 με νη ευ ω δι ι α α αν δι ε ε ε
 πνε ε ε ευ σε δου λοι Χρι ι στου γε γο ο
 να α σι κα τα σκη νω σαν τες εις ζω η ην αι
 αι ω ω ω νι ι ι ι ον

Εἴτα ἰστώμεν στίχους γ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

ᾠχος. πλ. δ'.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ.: ^χν ^δ **Α**₁ νει τε αυ τον εν η χω σαλ
πιγ γος ⁶λ ^χ ⁶λ ^χ ⁶λ εν ψαλ τη
ρι ω και κι θ̣α ρα ⁶λ

Πάτερ Δαβίδ παμμακάριστε, ἀπὸ παιδὸς
τῷ Θεῷ, σεαυτὸν ἀναθέμενος, κοσμικὴν
προσπάθειαν, θεοφρόνως ἀπέρριψας, καὶ τὸν
σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῇ πολιτείᾳ ὥφθης
Ἰσάγγελος· ὦ τῶν ἀγώνων σου, καὶ τῆς ὑπὲρ
ἐννοιαν, παρὰ Θεοῦ, δόξης καὶ λαμπρότητος! ἧς
κατηξίωσαι.

Στίχ.: ε' ^χν ^δ ^N **Α**₁ νει τε αυ τον εν τυμ πα
νω και χο ρω ⁶λ ^χ ⁶λ ^χ ⁶λ εν χορ
δαι αις και ορ γα νω ⁶λ

Πάτερ Δαβίδ παναοίδιμε, τόν τοῦ Χριστοῦ
Βαπτιστήν, αὐτοφεὶ ὡς ἐώρακας, καὶ τῆς
τούτου Ὅσιε, φωνῆς θείας ὡς ἤκουσας, αὐτοῦ
τοῖς ἵχνεσιν ἠκολούθησας, καὶ θεοφόρος ὅλος
καὶ ἔνθεος, ἀπὸ νεότητος, ὥφθης θείῳ Πνεύματι,
πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἁγίαν Ἄγιε,
καθοδηγούμενος.

Σπῆχ. ς! ^χ _α
Δ₁ νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις ⁶ _λ
αι νει τε αυ τον εν κυμ

βα λοις α λα λαγμου ^χ ₆
πα σα πνο η ⁶ _λ

νε σα α τω τον Κυ ριον ⁶ _λ

Πάτερ Δαβίδ θεοδόξαστε, ὡς ἐωσφόρος
ἀστήρ, τῇ Εὐβοίᾳ ἀνέτειλας, ἐναρέτοις
πράξεσιν, ἱερῶς κλειζόμενος, καὶ Μονὴν θείαν
σεπτῶς ἀνήγειρας, καὶ Μοναζόντων χορὸν
συνήθροισας, οὓς καὶ ὠδήγησας, πρὸς ζωὴν
οὐράνιον, βίῳ τῷ σῳ, καὶ λόγῳ τῆς χάριτος, καὶ
θείοις θαύμασι.

Δοξαστικόν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

Ἦχος ᾠ Πα

Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι

 ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα

 α α α τι

 Πη γην ι α μα των ε ε χο ον τες

 Α γι οι οι Α α να α αρ γυ υ υ υ ροι

 τας ι α σεις πα ρε ε χε ε ε τε πα σι τοις

 δε ο ο με ε ε ε νοις ως με γι ι

 στω ων δω ρε ων α α ζι ι ω ω θε ε

 ε ε εν τες πα ρα της α ε να α α α

 ου πη γης του ου Σω ω τη η η ρος

Χρι ^Β ι ι σ του ^π φη ^q σι γαρ προς η μας
 ο ο ο Κυ ^Β υ ^π ρι ^q ι ι ος ως ο μο ζη
 η η η λου ους των Α α πο ο ο στο ο ο
 ο λων ^Β ι ^π ι δου δε ε δω ω ω κα ^Π υ ^q μιν την
 ε ε ζου ου ου ^Π σι ^q ι ι ι αν ^q κα τα πνε ευ
 μα ^Ν α α α τω ^Π ων ^q α α κα α θα α α
 αρ των ^Β ω ^q στε αυ τα α α εκ βα α α α λ λειν
 και ^q ρε ρα πε ε ε ε ευ ει ν πα σα αν νο ο ο
 σον ^q και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι ι
 ι ι ι αν ^Π δι ο τοις προ στα αγ μα α α σιν
 α α α αυ του ου ^Π κα ^q λω ως πο λι ι τε ευ

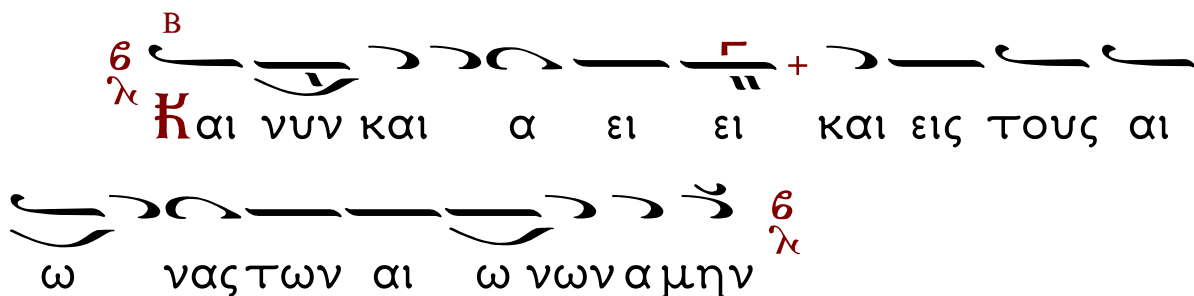
01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ ὁ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

σα α α με ε ε ε νοι δω ρε α α αν
ε λα α α α α βε ε ε ε τε δω ω
ρε αν πα α ρε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε πα α ρε χε ε ε τε ι α
τρε ευ οοντες τα α πα α α α α θη
η των ψυ χω ω ων και τω ων σω ω μα
α των η ημωνων

6
λ

Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κραταίωμα, χαῖρε κλῖμαξ οὐράνιε, χαῖρε τὸ κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας, χαῖρε Θεοτόκε, ἡ κιβωτὸς ἡ λογική, τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ καύχημα, τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα, τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ἡ ὁλόφωτος. ἡ ἁγία καὶ πάγκαλος.

Δοξολογία ἤχος δ'.

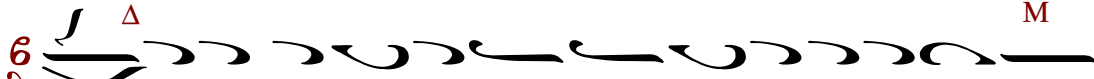
Ἦχος ᾠδῆς

 Δο ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα
 εν υ ψι στοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη
 εν αν θρω ποις ευ δο κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
 προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
 ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου
 δο ξαν
 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο
 νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

γι ⁶ον Πνεύμα ^λ
^B
⁶ ^λ Κυ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του Θε ου
 ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ
 τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας
 ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
 σμου ⁶ ^λ
^B
⁶ ^λ Προσ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ ο
 κα θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και
 ε λε η σον η μας ⁶ ^λ
^B
⁶ ^λ Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει
 μο νος Κυ ρι ος ^Δ Ι η σουc Χρι στοc ειc δο

ζαν Θε ου Πατροσαμην
 Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γησω Σε
 και αι νε εσω το ο νο μα α σου εις τον
 αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω
 νος
 Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
 με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
 ναι η μας
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
 πα τε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο
 ξα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω

6
λ
 νας α μην

6
λ
 Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ

6
λ
 η μας κα θα περ η λ πι σα με ν ε πι σε

6
λ
 Ευ λο γη το σ ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο ο ν

6
λ
 με τα δι και ω μα τας σου

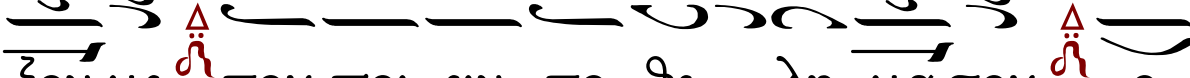

6
λ
 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η

 θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω

 ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με ι α σαι

6
λ
 την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

6
λ
 Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

 ζον με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο

τισυει ει ο Θε ος μου 6
λ

^B
6
λ **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ
δλ εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως 6
λ

^B
6
λ **Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

^B
νω σκου σι σε ⁶
λ **Α** γι ος ο Θε ος ^Δ
δλ Α γι ος Ι

^Δ
σχυ ρος ^Δ
δλ Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η
ς (τρίς)

μας 6
λ

^B
6
λ **Δ**ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
δλ και Α γι ω

Πνευ μα τι 6
λ

^B
6
λ **Κ**αι νυν και α ει ^Δ
δλ και εις τους αι ω νας

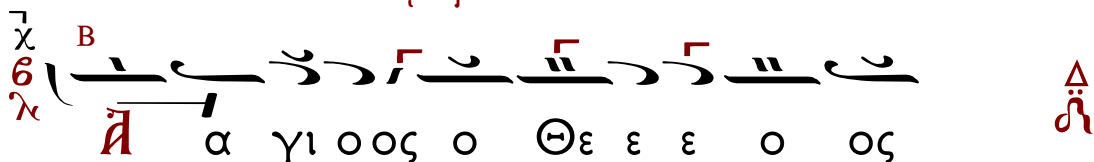
των αι ω νων α μην 6
λ

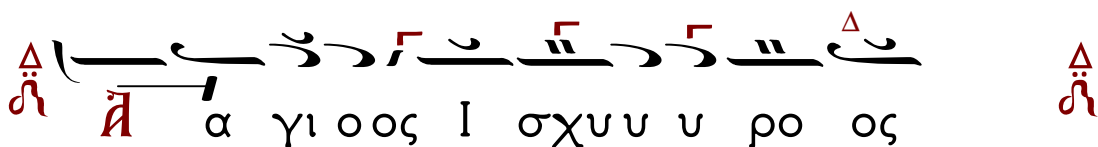
01-11 ΕΝΙΣΤΙΟΣ ΟΡΘΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ & ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

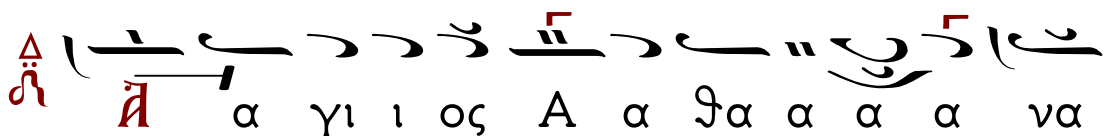

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

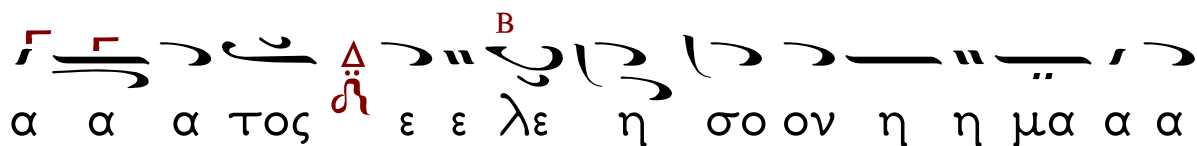

μας

Ἀσματικόν.

Α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος

Α γι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος

Α γι ι ος Α α θα α α α να

α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α α

α ας

01-11 ΕΝΙΔΙΟΤΟC ΟΡΘΟC ΑΓ. ΑΝΔΡΕΥΡΩΝ & ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Ἀπολυτίκιον.

$$\tau_{\text{H}\chi\text{os}} \lambda_{\pi\text{d}} \sim \frac{Q}{\chi}$$

του ουργοι ε πι σκε ψα σθιε τας α σθιε

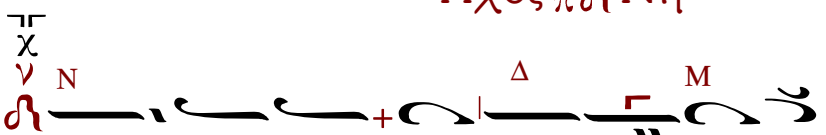
νει ας η μων ^Δ_q δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ_q δω ρε

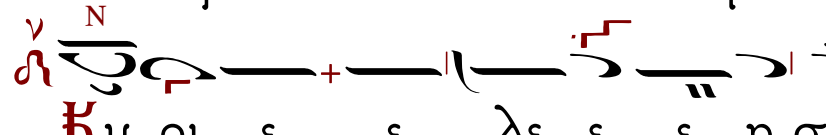
αν δο τε η μι ι ι ι ι ι ι ιν

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία.

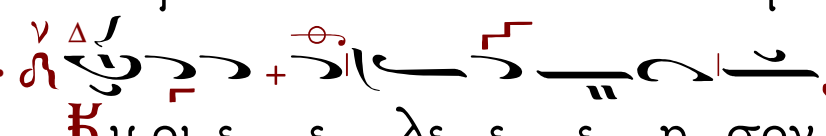
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

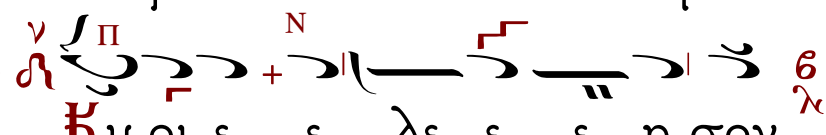
ᾠχος λ' Ἀ Νῆ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

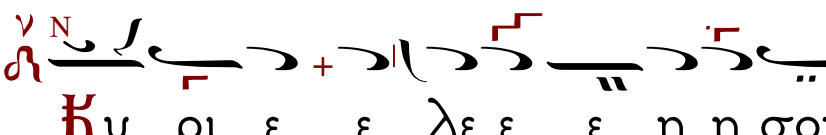
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

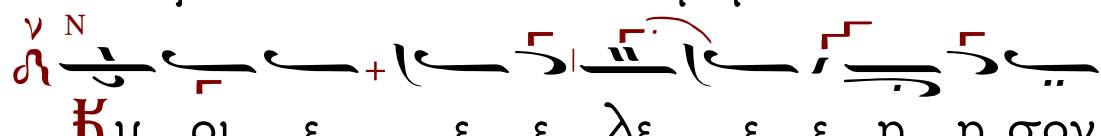
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

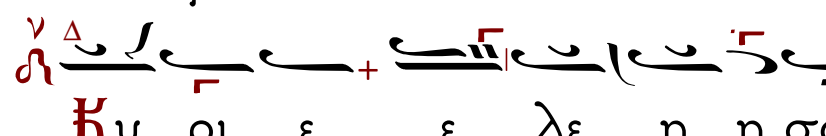
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

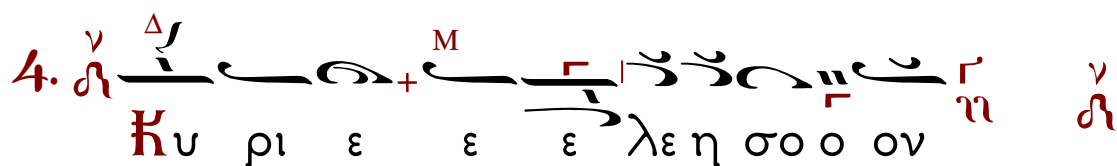
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

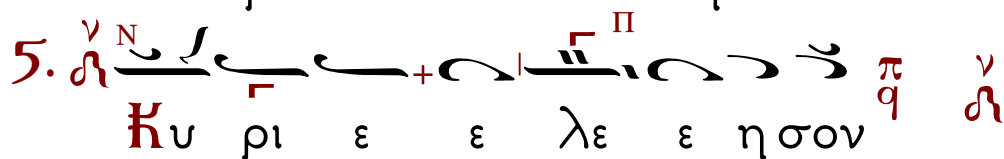
ΕΤΕΡΑ.

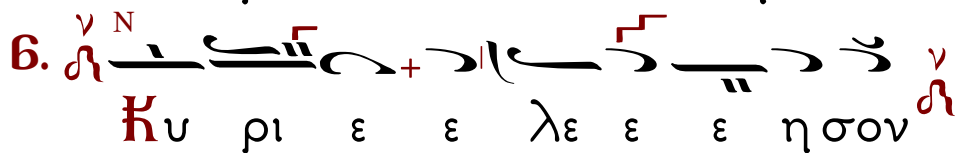
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

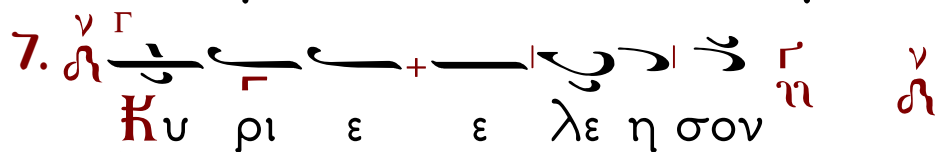
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

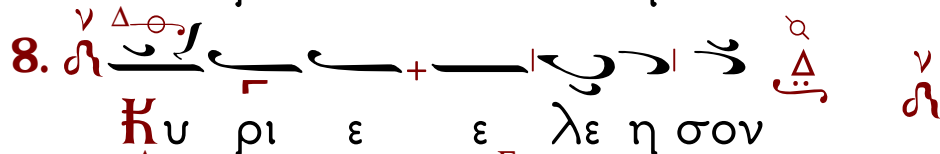
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

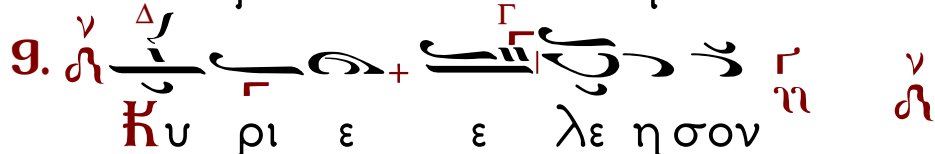
4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

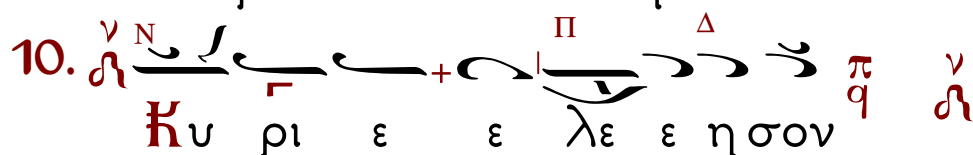
5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

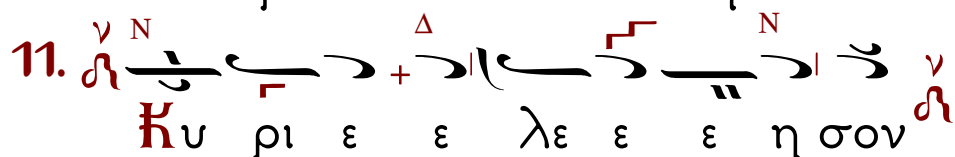
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος ᾠδῆς

Ἄ

μη η ην

Σπλχ. α'

Ἄ

Ευ

λο

γει

η

ψυ

χη

μου

τον

Κυ

ρι

ον

και

παν

τα

τα

εν

τος

μου

το

ο

νο

μα

το

α

γι

ον

αυ

του

Τ

αι

ς

πρε

σβει

αις

της

Θε

ο

το

κου

Σω

τερ

σω

σον

η

μας

Σπλχ. β'

Ἄ

Ευ

λο

γει

η

ψυ

χη

μου

τον

Κυ

ρι

ον

και

μη

ε

πι

λαν

θανου

πα

σας

τα

πο

δο

σεις

αυ

του

Τ

αι

ς

πρε

σβει

αις

της

Θε

ο

το

κου

Σω

τερ

σω

σον

η

μας

τερ σωσονη μας 6.

Σπ'χ. γ' χ^M Δ Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω ζ'

η τοι οιμασεν τον θρονον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντων δε σποζει Δ

χ^M Δ B + B
Τ αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονη μας 6. Δ

Σπ'χ. δ' χ^M Δ Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι τοπω +

της δε σπο τει ας αυ του Δ

χ^M Δ B + B
Τ αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονη μας 6. Δ

τερ σωσονη μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Ἀμνην
Σπῆχ. α' Ἀινεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρι-
ον αἰνεσὼ Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου
ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ

Ἐωσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ ὁ ἐν
Ἀγίοις θάυμαστο ὁ ὁ ὁ ὁ
ψαλλόντας σὺν ἀλλήλοις ἡμῶν

Σπῆχ. β' Μακάριος ὁ Θεός

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πεις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλοντας ρι αλ λη λου ι α
 Σπ'χ. γ' Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις
 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΟΣ ἈΓ. ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ ὁ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Σπῆχ. δ'.

Βασιλευσει Κυριος εις τον
αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Ωσον ημας Υι ε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων αμην

^M
^Δ **Ο** μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου α θά να τος υ πα α α ρ χων
^M
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
 τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη η ναι
^B
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^Δ
 πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω ς ε
^B
 ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^M
^Δ ο Θε ος θά να α τω ω θά να τον πα τη σας
^Δ
^χ ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^χ
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

01-11 ΕΝΙΔΙΟC ΟΡΘΟC ΑΓ. ΑΝΔΡΕΥΡΩΝ & ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Ἀντίφωνο γ'.

$$\tau_{\text{H}\chi\text{os}} \lambda_{\pi\text{d}} \sim \frac{Q}{\chi}$$

Στίχ. 7 $\overbrace{\quad\quad\quad\quad\quad\quad}^{\Delta 9}$ Θ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις Α

ὁ υἱος αὐτοῦ
 υἱ οἱς αὐ τοῦ

70

Ἀπολυτίκιον.

ἤχος λαβὴ ῥ χ

Α γι ο ι Α ναρ γυ ροι και θα αυ μα

του ουργου ε πι σκε ψα σθ'ε

νει ας η μων ^Δ_q δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ_q δω ρε

αν δο τε η μι ι ι ι ι ι ι ν

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΔΡΕΥΡΩΝ καὶ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

 ^M
^B

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων.

ᾠχος πλ. αἰ. ————— ᾠ.

Ἀ γι οἱ Ἀ ν α ρ γ υ ρ οἱ καὶ θ α α υ μα
του ου ρ γ οἱ ε πι σ κε ψ α σ θ ε τ ας α σ θ ε
ν ε ι ας η μ ω ν Δ δ ω ρ ε α ν ε λα β ε τε Δ δ ω ρ ε
α ν δ ο ο τ ε η μιν

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Ἦχος ἡ Γα.

Μεγα ε ευ ρα το Ευ βοι α κλεος
τον πα νε εν δο ζον Δα βιδ τον θει ον
ως ι ε ρας α ρε τη ης κατααγωγι ι ι
ον και του Χρι στου οπα δο ον α λη θε
στα τον και των Ο σι ων α πα αν των ε ε
φα μι ι ιλ λον δι ο ο Πα τερ Ο σι ε
Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων,

Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Προκείμενον. Ὦχος δ'.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου
διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **12:27-13:8**

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ
μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον
προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα
δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις,
κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες
ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες
διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες
χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες
γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι;
Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς
γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν
ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς

ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν φωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα. (γ') **Ἦχος α'.**

Ἰδού δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχ. **Ὅ**τι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

01-11 ΕΝΙΣΤΙΟC ΟΡΘΟC ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ & ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

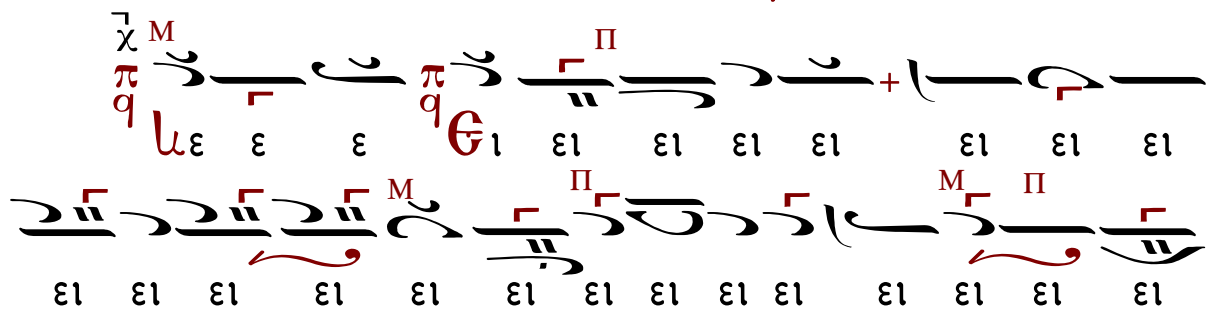
Εἰς Μνημόσυνον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

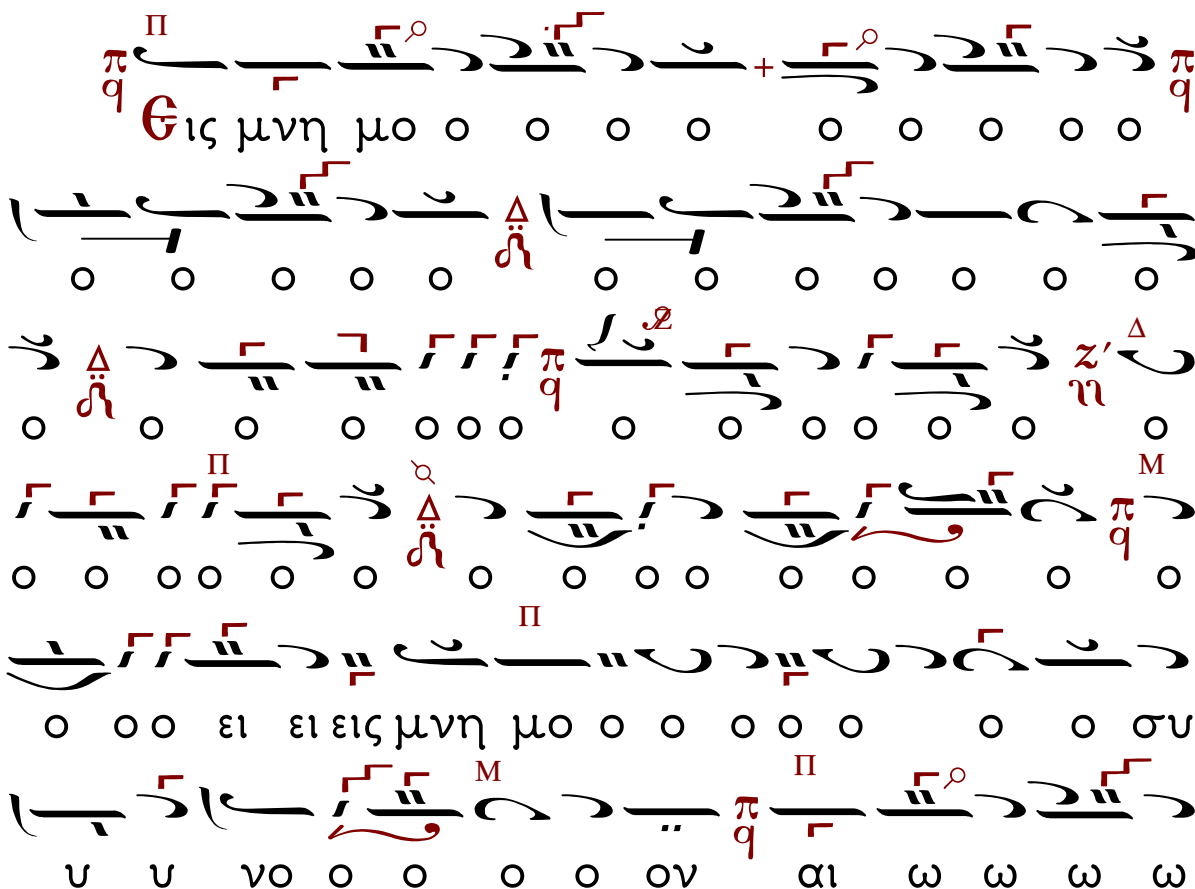
Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος Ὡ Πα

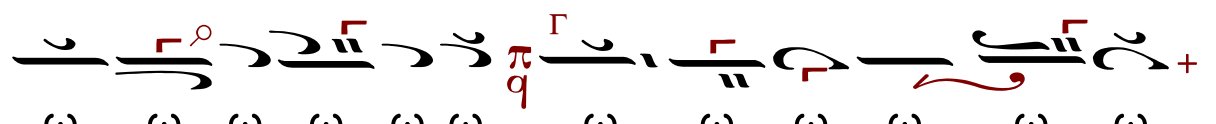
Ἑκτασις. $\frac{\eta}{\chi} - \frac{\pi}{\eta}$

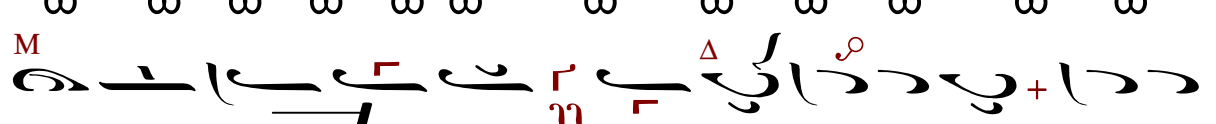
ΕΙ

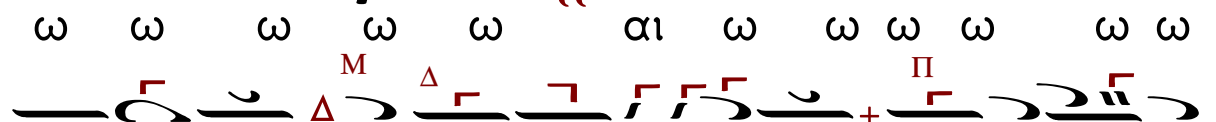
01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΤΥΡΩΝ & ΟΣΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

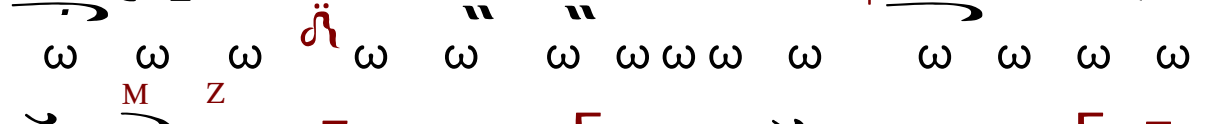
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

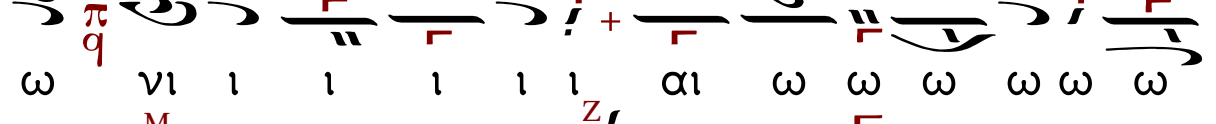
 ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω

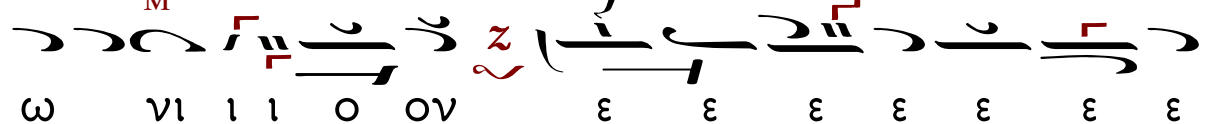
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

 ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε

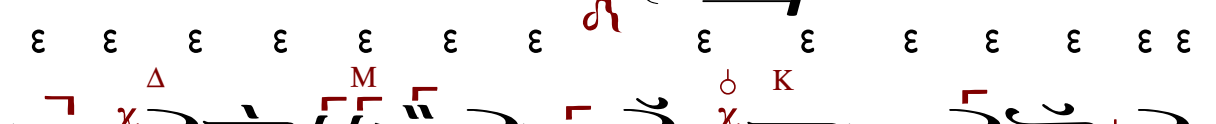
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

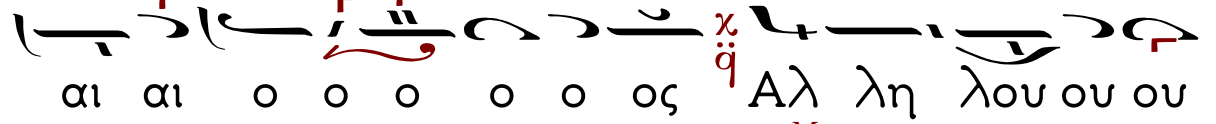
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

ᾠχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
λαβομεν Πνευμα επουρα νιον
μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνοῦ οὐ οὐ οὐντες αὐτῇ γαρ
ἡ ἡμας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

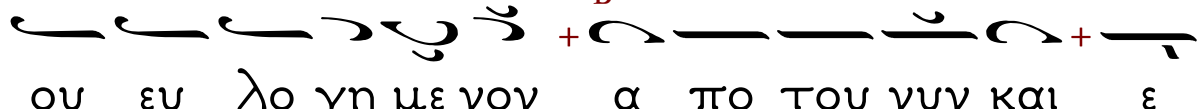
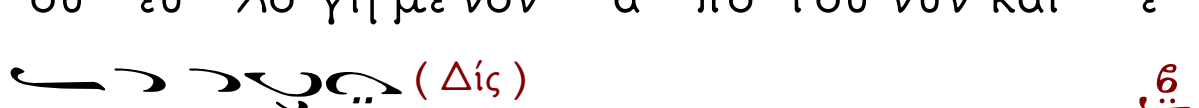
ᾠχος Δι

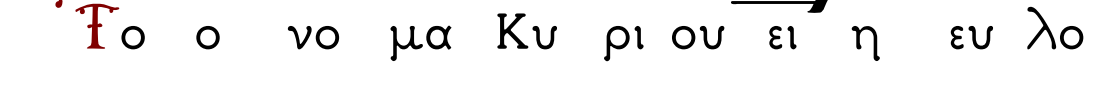
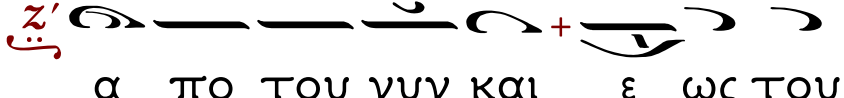
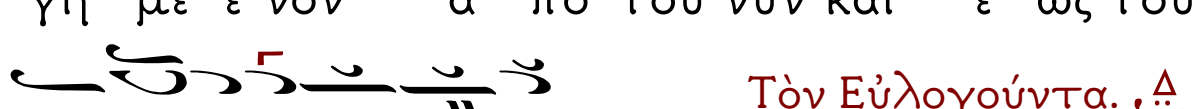
Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφесιν
α μαρτιων και εἰς ζωην αι ω ω
νι ον

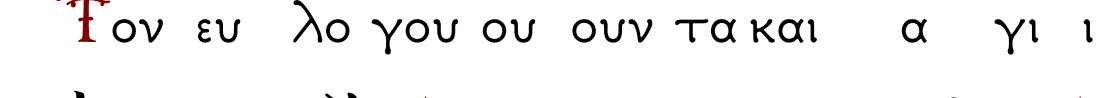
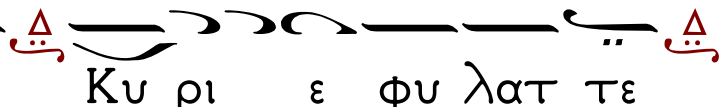
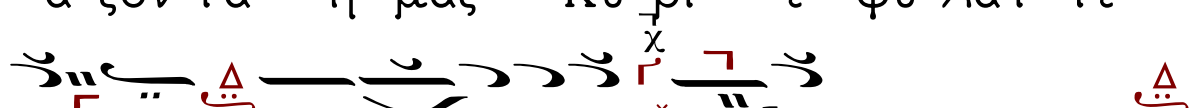
Πληρω θη τω στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστηρι ι ι ι ων τη ρησιν η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἵη τὸ ὄνομα.

ᾠχος Δι

 ^χ^M
 Ἀ α μην ^Δ
 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι
 ^B
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 (Δίς)
 ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
  Τὸν Εὐλογοῦντα.
 αι ω ω νο ο ος

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΑΓΙΑΣΜΟΝ

ᾠχος λη Νη

Νυν ε πε στη ο και ρος ο παν τας
α γι α ζων και ο δι και ος η μας α να
με νει Κρι της αλλ' ε πιστρε ψον ψυ χη προς
με τα νοι αν ως η πορ νη κρα ζου σα συν δα
κρυ υ σι Κυ ρι ε ε λε η σο ον με
Να μα α σιν ε πομ βρη σας Χρι στε πη
γη ν των ι α σε ων εν τω παν σε πτω να ω
της Παρ θε νου ση με ρον τω της σης ευ λο γι
ας ραν τι σμω φυ γα δευ εις τας νο ο σους των
α σθε νουν των ι α τρε ε των ψυ χων

καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν

ν
Α

ν
Α Παρθε νος ἐτε κες ἀπειρο γα με 6
λ

καὶ Παρθε νος ἐμει νας Μη η τη ηρ ἀ νυμ

φευ τε ν
Α Θε ο το κε ε Μα ρι ι ι α ν
Α Χρι

στο ον τον Θε ον η μων ι κε τευ ε σω θη

ναι η μας ν
Α

ν
Α Πα να γι α Θε ο το ο κε Παρ

θε νε ν
Α των χει ρων η μων τα ε ε ερ γα α

κα τευ θυ νον ν
Α και συ γ χω ρη σιν των πται

σμα α των η μων αι τη η η σαι εν τω

ψα αλ λειν η μας των Αγ γε ε λων τον υ

μονον

ν

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ

ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

(τρίς)

μας

ν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι και νυ υν και α ει και

εις τους αι ω νας τω ν αι ω νων α μ η ν

ν

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

ν

Δ υ να μις Α γι ος ο Θε ος Α γι

ος Ι σχυ ρος Α γι ος α θα να α τος ε

λε η σον η μας

ν
α

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιοῦν ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας

τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη σοι..

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΧΟΡΟΣ: Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'.

ΙΕΡΕΥΣ: Γοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἥ ἐπιλεγομένη ἔβραϊστὶ Βηθεςδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὲς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐχή ἑτέρα λεγομένη ἀντὶ τῆς συνήθους μεγάλης, χάριν

συντομίας.

Θεὲ μεγαλώνουμε, ὁ ποιῶν θαυμάσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἔλθε τανῦν καὶ πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους σε δούλους σου, ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (*ἐκ γ'*). Καὶ δὸς τοῖς μεταλαμβάνουσι καὶ ῥαντιζομένοις ἐξ αὐτοῦ ἀπαλλαγὴν παντὸς κακοῦ· στερέωσιν καὶ καθαρισμόν οἴκων καὶ ἀπέλασιν πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας.

Ὅτι ἡυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πᾶσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

ΙΕΡΕΥΣ: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Ὁὶ Κύριε.

*Ὁ Ἱερεὺς, κλινόμενος,
λέγει μυστικῶς τὴν Εὐχὴν ταύτην·*

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὔς σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας

ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένος
σημαίνο-ντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ
καταξίωσαν ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ
σου, διὰ τῆς του ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε
καὶ ῥαντισμοῦ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς
ὕγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Σὺ γὰρ εἶ ὁ
ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ
προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα, λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρόν,
εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου,
κατάγων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὀρθιον,
καὶ ψάλλων.
ᾠχος α'.

Ἦ
π
q
Cω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου και
+ ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου νι
κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων

δωρου μενος και των σω φυ λα α των δι

α του Σταυρου σου πο λι ι τεευ μα

μα α α α

των σων δω ρε ων α ζι ους η μας

ποιησον Θε ο το κε ε Παρθε νε πα ρο ρω

ω ω σα τα πλημμε λη μα τα η μων και

πα ρε χου σα ι α μα τα τοις εν πι ι ι στει

λαμ βα νου σι την ευ λο γι αν σου Α

α χραν τε ε ε

Ἦχος Πά

Πη γην ι α μα των ε ε χο ον τες

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΟΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΑΡΓΥΡΩΝ καὶ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

Π
 Α γι ο ι ο ι Α α να α αρ γυ υ υ υ ροι π
 Π τας ι α σεις πα ρε ε χε ε ε τε πα σι τοις N
 δε ο ο με ε ε ε ε νοις π B ως με γι ι
 στω ων δω ρε ων Δ α α ζι ι ω ω θε ε
 ε ε εν τες Δ πα ρα της α ε να α α α
 ου πη γης Δ του ου Σω ω τη η η ρος N Π
 Χρι ι ι στου π B φη σι γαρ προς υ μας
 ο ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ος ως ο μο ζη Π
 η η η λου ους των Α α πο ο ο στο ο ο
 ο λων B π ι ι δου δε ε δω ω ω κα υ μιν την Π
 ε ε ζου ου ου σι ι ι ι αν π B κα τα πνε ευ

^N
 μα α α α τω ων ^ν α α κα α θ α α
^B
 αρτων ^ω ω στε αυ τα α α εκ βα α α α λ λειν
 και ^ε ρα πε ε ε ε ευ ειν πα σα αν νο ο ο
⁶
 σον ^ω και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι ι
^Π
 ι ι ι αν ^π δι ο τοις προ στα αγ μα α α σιν
^Π
 α α α αυ του ου ^π κα λω ως πο λι ι τε ευ
^Δ
 σα α α με ε ε ε νοι ^π δω ρε α α αν
 ε λα α α α α βε ε ε ε τε ^Δ δω ω
^Δ
 ρε αν πα α ρε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε πα α ρε ^ω χε ε ε τε ^Δ ι α
^Δ
 τρε ευ ο ο ν τε ς τα α πα α α α α θ η

η των ψυχων και των σωωμα

α των ημωνων

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι

και νυν και αι αι και εις τους αιω

νας των αιωνων αμην

Νευσον παρακλησεων ικετων

Παναμωμε παουσαδεινων ημων επανα

στα αασεις πασης θλιψεως ημας

απαλλαττουσα σε εγαρμονηνη ασφαλη και

βεβαιαν αγκυραν εχομεν και την σην

01-11 ΕΝΗΛΙΟΣ ΟΡΘΡΟΣ ἈΓ. ἈΝΔΡΕΥΡΩΝ καὶ ΟCΙΟΥ ΔΑΥΙΔ

προστασι ἀνεκκτημεθα ⁶μη αἰσχυνθωμεν
Δεσποινὰ σε προσκαλούμενοι σπευσόν εἰς ἡ
κεσι ⁶ἡ ἀντων σοὶ πιστῶς βοῶ ὧν των
χαίρε Δεσποινὰ ἡ πάντων βοῇ θεί
αχαρά καὶ σκεπή καὶ σωτηρία τῶν ψυ
χῶν ⁶ἡ μω ὧ ὧν

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.